

Czwartek, 29 listopada 2018 r.

P8_TA(2018)0477

WTO: Przyszłe działania**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2018 r. w sprawie WTO: przyszłe działania (2018/2084(INI))**

(2020/C 363/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając porozumienie z Marrakeszu z dnia 15 kwietnia 1994 r. ustanawiające Światową Organizację Handlu (WTO),
- uwzględniając dauhańską deklarację ministerialną złożoną przez WTO w dniu 14 listopada 2001 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie WTO, w szczególności rezolucję z dnia 24 kwietnia 2008 r. pt. „Ku zreformowanej Światowej Organizacji Handlu” ⁽²⁾ oraz rezolucję z dnia 15 listopada 2017 r. w sprawie negocjacji wielostronnych w kontekście 11. konferencji ministerialnej WTO ⁽³⁾,
- uwzględniając dokument końcowy przyjęty w drodze konsensusu w dniu 10 grudnia 2017 r. podczas dorocznej sesji Konferencji Parlamentarnej ds. WTO w Buenos Aires ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wyniki 11. konferencji ministerialnej, która odbyła się w grudniu 2017 r. w Buenos Aires, w tym szereg decyzji ministerialnych, a także fakt, że podczas tej konferencji niemożliwe okazało się przyjęcie deklaracji ministerialnej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając 6. światowy przegląd pomocy na rzecz wymiany handlowej, który odbył się w Genewie w dniach 11–13 lipca 2017 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ ⁽⁷⁾,
- uwzględniając porozumienie paryskie w kontekście Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, obowiązujące od listopada 2016 r.,
- uwzględniając najnowsze sprawozdanie Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu, opublikowane 8 października 2018 r. i wskazujące na to, że ograniczenie globalnego ocieplenia do 1,5 °C wciąż jest możliwe, jeżeli do 2020 r. państwa zwiększą swoje wkłady ustalone na poziomie krajowym,
- uwzględniając pkt 16 konkluzji Rady Europejskiej z dnia 28 czerwca 2018 r. ⁽⁸⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie z trójstronnego spotkania ministrów handlu Stanów Zjednoczonych, Japonii i Unii Europejskiej, przyjęte 31 maja 2018 r. ⁽⁹⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie z 20. szczytu UE–Chiny, dotyczące ustanowienia wspólnej grupy roboczej ds. reformy WTO z przewodniczącym w randze wiceministra ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Dauhańska deklaracja ministerialna (WT/MIN(01)/DEC/1) z dnia 14 listopada 2001 r. – https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_e.htm.

⁽²⁾ Dz.U. C 259 E z 29.10.2009, s. 77.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0439.

⁽⁴⁾ <http://www.europarl.europa.eu/pcwto/en/sessions/2017.html>

⁽⁵⁾ https://www.wto.org/english/news_e/news17_e/mc11_10dec17_e.htm

⁽⁶⁾ https://www.wto.org/english/tratop_e/devel_e/a4t_e/gr17_e/gr17_programme_e.htm

⁽⁷⁾ <http://www.un.org/sustainabledevelopment/sustainable-development-goals/>

⁽⁸⁾ <http://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2018/06/29/20180628-euco-conclusions-final/>

⁽⁹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2018/may/tradoc_156906.pdf

⁽¹⁰⁾ <https://www.consilium.europa.eu/media/36165/final-eu-cn-joint-statement-consolidated-text-with-climate-change-clean-energy-annex.pdf>

Czwartek, 29 listopada 2018 r.

- uwzględniając dokument koncepcyjny Komisji z dnia 18 września 2018 r. w sprawie modernizacji WTO ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Rozwoju (A8-0379/2018),
- A. mając na uwadze, że od swojego powstania WTO odgrywa centralną rolę w umacnianiu multilateralizmu, promowaniu światowego ładu ekonomicznego sprzyjającego włączeniu oraz we wspieraniu otwartego, opartego na zasadach i pozbawionego dyskryminacji wielostronnego systemu handlowego; mając na uwadze, że na kraje rozwijające się przypada obecnie mniej więcej połowa światowych obrotów handlowych, choć w 2000 r. było to jeszcze 33 %, oraz że od 1990 r. liczba osób żyjących w skrajnym ubóstwie spadła o połowę i wynosi teraz mniej niż jeden miliard; mając na uwadze, że WTO opiera się na systemie praw i obowiązków, który zobowiązuje członków do otwierania rynków i do niedyskryminowania;
- B. mając na uwadze, że WTO powinna pozostać głównym punktem odniesienia dla rządów i przedsiębiorstw w kwestii ustanawiania zasad i rozwiązywania sporów handlowych;
- C. mając na uwadze, że UE konsekwentnie popiera solidne, wielostronne i oparte na zasadach podejście do handlu, ponieważ unijna gospodarka oraz pracownicy i konsumenci w UE i w jej krajach partnerskich są coraz mocniej zintegrowani ze światowymi łańcuchami wartości i uzależnieni od przewidywalnego rozwoju handlu międzynarodowego, zarówno w przypadku przywozu, jak i wywozu, a także od przewidywalności warunków społecznych i środowiskowych;
- D. mając na uwadze, że wyniki 11. konferencji ministerialnej WTO w Buenos Aires w grudniu 2017 r. były rozczarowujące i wyraźnie pokazały, że organ ten nie wypełnia prawidłowo swojej funkcji negocjacyjnej;
- E. mając na uwadze, że wielostronny system handlowy oparty na zasadach stoi w obliczu najgłębszego kryzysu od czasu powstania WTO, który zagraża podstawowym funkcjom tej organizacji polegającym na określaniu istotnych zasad i struktur w handlu międzynarodowym oraz na zapewnieniu najskuteczniejszego i najlepiej rozwiniętego mechanizmu rozstrzygania sporów wśród wszystkich istniejących organizacji wielostronnych;
- F. mając na uwadze, że pomimo znaczących wyjątków, takich jak umowa o ułatwieniach w handlu, reforma handlu w ramach WTO jest powolna i trwa już od początku XXI w.;
- G. mając na uwadze, że Organ Apelacyjny jest klejnotem w koronie WTO, a to z uwagi na wiążący charakter jego decyzji oraz jego status niezależnego i bezstronnego organu odwoławczego; mając na uwadze, że po zakończeniu kadencji sędziego Shree Baboo Chekitana Servansinga liczba sędziów Organu Apelacyjnego spadła do minimum niezbędnego do jego funkcjonowania, gdyż obecnie wyznaczonych jest tylko trzech sędziów; mając na uwadze, że ów impas wywołany przez administrację Stanów Zjednoczonych może doprowadzić do załamania się systemu, który ma zasadnicze znaczenie dla rozstrzygania sporów między wszystkimi członkami WTO;
1. ponownie podkreśla swoje pełne zaangażowanie na rzecz utrwalania wartości multilateralizmu oraz wzywa do ustanowienia programu na rzecz wolnego handlu, którego podstawą byłaby zasada uczciwości i który służyłby dobru ogólnemu oraz przyczyniał się do pokoju, bezpieczeństwa i zrównoważonego rozwoju poprzez uwzględnianie i umacnianie praw społecznych, praw środowiskowych i praw człowieka, a także gwarantowałby, że zasady uzgodnione i ujednolicone na szczeblu wielostronnym będą jednakowo stosowane w stosunku do wszystkich i skutecznie utrzymywane w mocy; podkreśla, że WTO musi również mieć swój udział w propagowaniu sprawiedliwego handlu i zwalczaniu nieuczciwych praktyk; podkreśla, że handel nie jest celem samym w sobie, ale narzędziem osiągnięcia celów rozwojowych ustalonych w skali globalnej;

⁽¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2018/september/tradoc_157331.pdf

Czwartek, 29 listopada 2018 r.

2. uważa, że w świetle najnowszych wydarzeń oraz z powodu od dawna zauważalnego braku postępów w realizacji dauhańskiej agendy rozwoju należy pilnie zająć się modernizacją WTO oraz dokonać gruntownego przeglądu kilku aspektów jej funkcjonowania w celu poprawy skuteczności i wzmocnienia legitymacji; uważa w związku z tym za ogromnie ważne, by sekretariat WTO od samego początku zagwarantował wszystkim członkom WTO możliwość zaangażowania się w przedmiotową debatę; wzywa Komisję i państwa członkowskie UE będące członkami WTO do porozumienia się z innymi członkami WTO, w szczególności z naszymi głównymi partnerami handlowymi, takimi jak Stany Zjednoczone, Japonia, Chiny, Kanada, Brazylia i Indie, w celu ustalenia wspólnych stanowisk; z zadowoleniem przyjmuje wstępne oświadczenia ze szczytu UE-Chiny dotyczące reformy WTO;

3. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje mandat udzielony Komisji przez Radę Europejską w dniach 28–29 czerwca 2018 r., a także odnotowuje podejście przedstawione w konkluzjach, dokument koncepcyjny Komisji na temat modernizacji WTO z 18 września 2018 r. i propozycje Kanady dotyczące reformy WTO z 25 września 2018 r.; oczekuje na opublikowanie dalszych propozycji, zwłaszcza od państw rozwijających się, a także autorstwa grup roboczych powołanych już przez państwa będące członkami WTO;

4. wyraża głębokie zaniepokojenie, że jedynie trzy stanowiska w Organie Apelacyjnym są obsadzone, co poważnie osłabia bieżące i prawidłowe funkcjonowanie procedury rozstrzygania sporów, a także stanowczo wzywa Stany Zjednoczone do zaradzenia tej sytuacji w sposób umożliwiający sprawne obsadzenie wolnych stanowisk w Organie Apelacyjnym; z zadowoleniem przyjmuje wstępne propozycje przedstawione przez Komisję w jej dokumencie koncepcyjnym poświęconym modernizacji WTO, dotyczące wyjścia z impasu poprzez podjęcie niektórych zgłaszanych kwestii, w tym również w drodze ustanowienia przepisów przejściowych dla ustępujących członków lub zmiany okresu sprawowania urzędu w Organie Apelacyjnym bądź zmiany maksymalnego dopuszczalnego okresu poprzedzającego opublikowanie sprawozdania, a także w drodze wprowadzenia zmian do procedury wydawania nowych orzeczeń przez Organ Apelacyjny; odnotowuje, że zastrzeżenia Stanów Zjednoczonych dotyczące Organu Apelacyjnego wykraczają poza zmiany proceduralne i wymagałyby znacznych reform w zakresie orzeczeń wydawanych przez sędziów tego organu;

5. uznaje, że decyzja Stanów Zjednoczonych z 31 maja 2018 r. o nałożeniu ceł na produkty ze stali i aluminium z powodów związanych z „bezpieczeństwem narodowym” na mocy sekcji 232 ustawy *Trade Expansion Act* [ustawa o rozwoju handlu] z 1962 r. nie jest uzasadniona, a także uważa, że nie wychodzi ona naprzeciw wyzwaniu, jakim jest nadmiar stali na rynkach światowych, ani nie jest zgodna z zasadami WTO; zdecydowanie zachęca Komisję do współpracy ze Stanami Zjednoczonymi na rzecz rozwiązania sporów handlowych i usunięcia barier w handlu w ramach stosowanego przez WTO systemu rozstrzygania sporów opartego na zasadach;

6. jest zdania, że aby zająć się podstawowymi przyczynami obecnego kryzysu, WTO musi dostosować się do zmieniającej się sytuacji na świecie i jednocześnie rozstrzygnąć niektóre nierozwiązane kwestie z dauhańskiej agendy rozwoju, przede wszystkim dotyczące bezpieczeństwa żywnościowego; uważa, że konieczne jest zatem:

- a) usunięcie aktualnych braków w zbiorze przepisów, aby zapewnić równe warunki działania w odniesieniu do dotacji zakłócających rynek i przedsiębiorstw państwowych, a także utrzymać na właściwym poziomie ochronę praw własności intelektualnej i dostęp do rynków inwestycyjnych; rozwiązanie kwestii dotyczących ochrony, wymuszonego ujawniania kodów źródłowych, innych działań prowadzonych pod nadzorem państwa, które powodują powstawanie nadwyżki mocy produkcyjnych, i barier regulacyjnych w przypadku usług i inwestycji, co obejmuje m.in. transfer technologii, wymogi stawiane spółkom joint venture i wymogi dotyczące lokalnego pochodzenia; monitorowanie wdrażania istniejących umów, zarządzania nimi oraz ich funkcjonowania;
- b) utworzenie niezbędnych ram regulacyjnych z myślą o zachodzących zmianach technologicznych, aby uwzględnić takie kwestie jak handel elektroniczny, globalne łańcuchy wartości, udzielanie zamówień publicznych, aktualizacja przepisów krajowych dotyczących usług oraz mikroprzedsiębiorstwa, małe przedsiębiorstwa i średnie przedsiębiorstwa;
- c) poradzenie sobie z najpilniejszymi globalnymi wyzwaniami w dziedzinie środowiska i spraw społecznych przy jednoczesnym zagwarantowaniu systemowej spójności polityki uwzględniającej handel, siłę roboczą i programy działań środowiskowych;
- d) wyrażenie w tym kontekście zadowolenia ze wspólnych oświadczeń, które przyjęto w Buenos Aires w odniesieniu do handlu elektronicznego, przepisów krajowych, ułatwiania inwestycji, wzmocnienia pozycji gospodarczej kobiet i działań podjętych od tego czasu w tych kwestiach;

7. podkreśla, że UE powinna kłaść nacisk na unijne przepisy dotyczące ochrony prywatności i ochrony danych, tak aby można je było propagować na szczeblu międzynarodowym i sprawić, żeby stały się punktem odniesienia podczas opracowywania standardów międzynarodowych i wielostronnych;

Czwartek, 29 listopada 2018 r.

8. przypomina, że dostęp do zamówień publicznych jest jednym z priorytetów Unii Europejskiej w negocjacjach handlowych i że w tym sensie oczekuje się realizacji zobowiązań członków WTO, jeśli chodzi o przystąpienie do Porozumienia w sprawie zamówień rządowych, oraz poprawy funkcjonowania i przestrzegania postanowień tego porozumienia w duchu wzajemności i wzajemnych korzyści; zauważa, że w pełni skuteczne ewentualne udoskonalenie ram pomocy państwa oraz rola przedsiębiorstw publicznych zależą częściowo od postępów w tej dziedzinie; wzywa Komisję, by współpracowała z tymi krajami członkowskimi, w których toczy się procedura przystąpienia do Porozumienia w sprawie zamówień rządowych, tak aby przyspieszyć podejmowane przez nich działania i rozszerzyć korzyści płynące z liberalizacji zamówień wśród członków WTO;

9. jest przekonany, że obecny podział na kraje rozwinięte i rozwijające się nie odzwierciedla rzeczywistości gospodarczej i faktycznej sytuacji w WTO oraz że jest to przeszkoda hamująca postępy rundy dauhańskiej, ze szkodą dla krajów, które znajdują się w największej potrzebie; wzywa zaawansowane kraje rozwijające się do przyjęcia przypadającej na nie odpowiedzialności i wnoszenia wkładu równomiernego do ich poziomu rozwoju i konkurencyjności (sektorowej); zauważa, że w dokumencie koncepcyjnym Komisji wzywa się do wprowadzenia zasad, na których kraje rozwijające się wychodziłyby w miarę bogacenia się ze statusu państwa o niskim dochodzie; jest zdania, że aby lepiej odzwierciedlić wskaźniki rozwoju społecznego, należy ponownie przeanalizować mechanizm specjalnego i zróżnicowanego traktowania jako narzędzie polityki umożliwiające krajom rozwijającym się połączenie realizacji umów wielostronnych z otrzymywaniem pomocy od bogatszych państw i organizacji darczyńców;

10. z dużym zadowoleniem przyjmuje ratyfikowanie w lutym 2017 r. przez dwie trzecie członków WTO umowy o ułatwieniach w handlu; jest przekonany, że umowa ta daje ważny przykład i może stanowić model dla przyszłych porozumień w ramach WTO, z uwzględnieniem różnic w poziomie rozwoju i potrzeb członków WTO; zachęca członków WTO, by przyjęli odpowiedzialność i dotrzyмали zobowiązań stosownie do swojej rzeczywistej pozycji ekonomicznej i faktycznych zdolności gospodarki; uważa, że wśród kolejnych wyzwań znajdzie się pełna ratyfikacja umowy – zwłaszcza przez kraje członkowskie z Afryki, które, jak się oczekuje, najbardziej skorzystają na umowie – skuteczna realizacja umowy i zgłaszanie pomocy rozwojowej zgodnie z umową;

11. przyznaje, że ogólnie przystąpienie Chin do WTO w 2001 r. zwiększyło dostęp do ich rynku wewnętrznego, co przyniosło korzyści gospodarce światowej; wyraża zaniepokojenie z powodu niestosowania przez Chiny ducha i zasad założeń WTO w zakresie traktowania narodowego;

12. uważa, że konieczne jest dokonanie zmiany funkcjonowania procesu negocjacyjnego, mającego za podstawę zasadę konsensusu, przez wprowadzenie większej niż dotychczas elastyczności i uznaje jednocześnie, że podejście oparte na zasadzie jednolitego pakietu ogranicza skuteczność wielostronnego zarządzania handlem; wyraża poparcie dla koncepcji elastycznego multilateralizmu, zakładającej, że członkowie WTO zainteresowani podjęciem określonej kwestii, w przypadku której osiągnięcie pełnego konsensusu nie jest jeszcze możliwe, powinni mieć możliwość przyspieszenia prac i zawarcia porozumienia kilkustronnego na podstawie tzw. porozumień określonych w załączniku 4 WTO, zgodnie z art. II ust. 3, art. III ust. 1 i art. X ust. 9 porozumienia z Marrakeszu, lub porozumień „masy krytycznej”, które rozszerzają wynegocjowane koncesje na członków WTO na podstawie zasady największego uprzywilejowania; wzywa Komisję, by nie stosowała tych artykułów jako alternatywy dla konstruktywnego dialogu z członkami WTO poświęconego znoszeniu barier w handlu oraz reformie WTO i jej roli; w związku z tym uważa, że członkowie WTO powinni stymulować budowanie zdolności organizacji, tak by była ona wyposażona w zasoby finansowe i ludzkie adekwatne do zwiększonych potrzeb, co pozwoliłoby jej utrzymać tę samą jakość pracy; uważa, że zasadniczo wkłady pieniężne nowych członków powinny zwiększać budżet WTO, a nie prowadzić do obniżenia składek członkowskich obecnych członków;

13. uznaje, że choć multilateralizm oparty na zasadach pozostaje kluczowym elementem struktury WTO, istnieją możliwości głębszej i bardziej elastycznej kilkustronnej współpracy zainteresowanymi państwami w obszarach, w których osiągnięcie konsensusu okazało się trudne; zauważa, że takie umowy muszą uzupełniać wielostronną agendę, a nie ją podważać, i nie powinny być wykorzystywane jako alternatywne fora służące eliminacji barier w handlu, lecz powinny raczej ułatwiać osiągnięcie postępów na szczeblu wielostronnym; wzywa do wznowienia wielostronnych negocjacji dotyczących umowy w sprawie towarów środowiskowych (EGA) i porozumienia w sprawie handlu usługami (TiSA), a także apeluje o specjalne przepisy dla MŚP w umowach kilkustronnych i wielostronnych; podkreśla, że ważne jest, by WTO kontynuowała i intensyfikowała prace prowadzone w ramach współpracy międzynarodowej z innymi organizacjami międzynarodowymi, takimi jak między innymi Organizacja Narodów Zjednoczonych, OECD, Światowa Organizacja Celną i MOP;

Czwartek, 29 listopada 2018 r.

14. podkreśla rolę, jaką handel może i musi odgrywać, jeśli chodzi o przyczynianie się do rozwoju i realizacji celów zrównoważonego rozwoju wyznaczonych na 2030 r. oraz zobowiązań podjętych w porozumieniu paryskim w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu; z żalem przyjmuje zablokowanie EGA w 2016 r. i przypomina o jej potencjale do zapewnienia większego dostępu do zielonych technologii i pomocy w osiągnięciu wyżej wymienionych celów; podkreśla, że oprócz negocjacji w sprawie dotacji w sektorze rybołówstwa WTO musi teraz określić bardziej konkretne działania, które należy podjąć w tym zakresie, by chronić organizmy morskie; przypomina, że koncepcja WTO dotycząca procesu i metod produkcji daje możliwości zróżnicowanego traktowania tzw. produktów podobnych pod względem ich wpływu na środowisko; proponuje ożywienie działalności Komitetu Handlu i Środowiska WTO, upoważnionego do opracowania kryteriów zwalczania działań szkodliwych dla środowiska i nawiązania bliższych stosunków z Sekretariatem UNFCCC;

15. potwierdza, że istnieją powiązania między równością płci a rozwojem sprzyjającym włączeniu społecznemu, co także znajduje wyraz w celu zrównoważonego rozwoju nr 5, i podkreśla, że wzmocnienie pozycji kobiet jest kluczem do wyeliminowania ubóstwa oraz że zniesienie barier utrudniających uczestnictwo kobiet w handlu ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju gospodarczego; z zadowoleniem przyjmuje większy nacisk WTO na kwestie związane z handlem i płcią oraz zachęca wszystkich 121 sygnatariuszy deklaracji z Buenos Aires z 2017 r. dotyczącej handlu i upodmiotowienia ekonomicznego kobiet, aby wywiązali się z zobowiązań; podkreśla potrzebę systemowego podejścia uwzględniającego problematykę płci we wszystkich obszarach procesu tworzenia przepisów WTO w formie ocen skutków poświęconych tej kwestii; odnotowuje znaczenie takich inicjatyw jak SheTrades dla uwypuklenia pozytywnej roli kobiet w handlu i propagowania szerszego udziału kobiet w handlu międzynarodowym na całym świecie;

16. zwraca uwagę na konkluzje 6. światowego przeglądu pomocy na rzecz wymiany handlowej, który odbył się w lipcu 2017 r. w Genewie pod hasłem „Promowanie handlu, włączenia społecznego i łączności na rzecz zrównoważonego rozwoju”; popiera pogląd, że powinno się to przełożyć na konkretne działania, aby ułatwić handel elektroniczny i przekształcić szanse wynikające z transformacji cyfrowej, takie jak blockchain, w rzeczywistość handlową, także w krajach rozwijających się; zauważa w związku z tym, że inwestycje w infrastrukturę zarówno fizyczną, jak i cyfrową, mające zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia postępów w tej dziedzinie, pozostają kluczowym wyzwaniem; dlatego też wzywa członków WTO do promowania inwestycji w infrastrukturę zarówno fizyczną, jak i w cyfrową, zachęcając – obok innych inicjatyw – do tworzenia partnerstw publiczno-prywatnych;

17. ponownie apeluje do UE o dopilnowanie, by jej współpraca z krajami rozwijającymi się – w dziedzinie zarówno rozwoju, jak i handlu – opierała się na wyważonych ramach współdziałania równych partnerów, była zgodna z zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju ustanowioną w art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz miała na celu promowanie i poszanowanie praw człowieka;

18. wyraża ubolewanie, że podczas 11. konferencji ministerialnej WTO nie osiągnięto postępów w kwestiach mających kluczowe znaczenie dla krajów rozwijających się; z zadowoleniem przyjmuje jednak wzmocnione zasady preferencyjnego traktowania krajów najsłabiej rozwiniętych, zapewnione im uprzednio na szczeblu WTO, w tym preferencyjne reguły pochodzenia i zasady preferencyjnego traktowania usługodawców, a także podkreśla potrzebę podejmowania działań mających na celu budowanie zdolności, aby dostawcy z krajów najsłabiej rozwiniętych byli w stanie korzystać ze zwolnienia w odniesieniu do usług;

19. podkreśla, że przejrzystość jest kluczowym elementem w zapewnieniu stabilnego i przewidywalnego otoczenia handlowego i inwestycyjnego; uważa, że należy poprawić przejrzystość procedur monitorowania przez zwiększenie zachęt dla członków WTO do przestrzegania wymogów w zakresie powiadamiania, ograniczenie złożoności wymogów i zmniejszenie obciążeń oraz przez zagwarantowanie w razie potrzeby budowy zdolności, a przy tym zniechęcanie do rozmyślnego nieprzestrzegania przepisów i zwalczanie takiego procederu;

20. podkreśla, że kluczowe znaczenie ma rola Sekretariatu WTO polegająca na ułatwianiu i zapewnianiu oddolnego podejścia sprzyjającego aktywnemu udziałowi wszystkich członków i że należy go dalej wzmacniać i uelastyczniać z myślą o wspieraniu różnych procesów negocjacji oraz wypełnianiu funkcji związanych z wdrażaniem i monitorowaniem; uważa za konieczne zwiększenie środków i zasobów finansowych i ludzkich Sekretariatu WTO oraz nalega na członków WTO, by wspólnie wypełniali obowiązki w tym zakresie; wyraża opinię, że należy także ożywić regularne prace komitetów WTO przez przyznanie przewodniczącym aktywniejszej roli w przygotowywaniu i proponowaniu rozwiązań i kompromisów, wychodzącej poza proste moderowanie wkładów członków; uważa, że Sekretariat powinien wspierać realizację takich rozszerzonych zadań;

Czwartek, 29 listopada 2018 r.

21. wzywa członków WTO do zadbania o legitymację demokratyczną i przejrzystość przez wzmocnienie parlamentarnego wymiaru WTO, a także do poparcia protokołu ustaleń ustanawiającego formalne stosunki robocze z Konferencją Parlamentarną ds. WTO; podkreśla w związku z tym, że koniecznie należy dopilnować, by posłowie mieli pełny dostęp do negocjacji handlowych i byli zaangażowani w formułowanie i wdrażanie decyzji WTO oraz by polityka handlowa podlegała odpowiedniej kontroli w interesie reprezentowanych przez nich obywateli;

22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz dyrektorowi generalnemu WTO.
